

4. *Актуальні проблеми формування рентної політики в сучасних умовах // Матеріали міжнар. наук.-практ. конф., (Київ, 17 травня 2007 р.): у 3 ч. / РВПС України НАН України. – К.: РВПС України НАНУ України, 2007. – Ч. 1. – 240 с.*

5. *Задорожний О. Податок на прибуток підприємств в податковому кодексі / О. Задорожний // Все про податки України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://podatki.in.ua/koment.prib>.*

6. *Фінансово-монетарні важелі економічного розвитку: в 3 т. / За ред. чл.-кор. НАН України А.І. Даниленка. – К., 2008, Т.1. Фінансова політика та податково-бюджетні важелі її реалізації / За ред. чл.-кор. НАН України А.І. Даниленка. – К.: Фенікс, 2008. – 468 с. – Бібліогр.: с. 465-467.*

References

1. *Danylyshyn, B.M., Mishchenko, V.S. (2006). Renta ta rozvytok rentnykh vidnosyn v Ukraini Nauka ta innovatsii [Renta and development of rent relations in Ukraine Science and innovations]. Rada po vyvchenniu produktyvnykh syl Ukrainy NAN Ukrainy, Kyiv. : ftp://nas.gov.ua/akademperiodyka/Downloads/Archive%20SI%20Journal/SI_ukr/2006/N5/5_06_81.pdf.*

2. *Krivovyaz, Ye.V. (2014). Analiz pravovoho zabezpechennia zdiisnennia zemelnykh rentnykh platezhiv [Analysis of enforceability of land rental payments] : http://natureus.org.ua/repec/archive/1_2014/25.pdf/.*

3. *Podatkovyi kodeks Ukrainy [The tax code of Ukraine] : https://urist-ua.net/kodeksy/podatkovyi_kodeks_ukrainy/.*

4. *Aktualni problemy formuvannia rentnoi polityky v suchasnykh umovakh [Actual problems of formation of rent policy in modern conditions] (2007). Materialy mizhnar. nauk.-prakt. konf., (Kyiv, 17 travnia 2007 r.): u 3 ch. / RVPS Ukrainy NAN Ukrainy. – Kyiv: RVPS Ukrainy NANU Ukrainy, Ch. 1., 240 p.*

5. *Zadorozhnyi, O. Podatok na prybutok pidpriemstv v podatkovomu kodeksi [The profit Tax of the enterprises in the tax code], Vse pro podatky Ukrainy. : <http://podatki.in.ua/koment.prib>.*

6. *Finansovo-monetarni vazheli ekonomichnoho rozvytku [Financial-monetary levers of economic development] (2008) – Kyiv, T.1. Finansova polityka ta podatkovo-biudzhetni vazheli yii realizatsii [Fiscal policy and fiscal levers for its implementation] (2008) / Za red. chl.-kor. NAN Ukrainy A.I. Danylenka. – Kyiv: Feniks, 468 p.*

ДАНИ ПРО АВТОРА

Доброскок Стефанія Сергіївна, здобувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування, ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди» вул. Гімназійна, 67, м. Переяслав-Хмельницький, 08400, Україна
e-mail: dobroskokstefaniia@mail.ru

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Доброскок Стефанія Сергеевна, соискатель кафедры финансов, банковского дела и страхования, ГБУЗ «Переяслав-Хмельницкий ГПУ имени Григория Сковороды» ул. Гимназийная, 67, м. Переяслав-Хмельницкий, 08400, Украина
e-mail: dobroskokstefaniia@mail.ru

DATA ABOUT THE AUTHOR

Dobroskok Stefaniia Serhiivna, applicant of the Department of Finance, banking and insurance, SHEE «Pereyaslav-Khmelnytsky GPU name of Grigory Skovoroda» st. Gymnasia, 67, Pereyaslav-Hmelnytskyi, 08400, Ukraine
e-mail: dobroskokstefaniia@mail.ru

УДК 336.14:352

ДОСВІД ФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У КРАЇНАХ З РОЗВИНУТОЮ ЕКОНОМІКОЮ

Зелик С.С.

Предметом дослідження є особливості формування бюджетів територіальних громад у країнах з розвинутою економікою, фінансові та організаційні основи.

Метою дослідження є обґрунтування досвіду формування бюджетів територіальних громад у країнах з розвинутою економікою, розробка основних положень, методів та інструментів реалізації.

Методологією проведення дослідження виступають праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених з питань місцевих бюджетів. В якості методів дослідження застосовано системний і структурний підходи, методи аналізу та синтезу, порівняння та наукового абстрагування.

Результатами роботи є виявлення особливостей та систематизування основних засад формування бюджетів територіальних громад у країнах з розвинутою економікою.

Галузь застосування результатів. Бюджетна політика держави щодо територіальних громад та інструменти її реалізації.

Висновки. Досвід закордонних держав з розвинутою економікою показує, що характерною особливістю територіальних одиниць є наявність достатньо розвинутої системи місцевого оподаткування з високою юридичною самостійністю щодо ведення місцевих податків і зборів, визначення порядку їх нарахування та зборів. Законодавчі акти економічно розвинутих країн пристосовані до реалій сучасного життя та відповідають вимогам економічного розвитку суспільства. В результаті глибокого аналізу досвіду таких унітарних країн, як Польща і Литва в сфері наповнення місцевих бюджетів варто відмітити розробки трансформаційних моделей управління регіонами.

Ключові слова: бюджет, територіальна громада, місцеві бюджети, доходи, видатки, формування бюджету, міжбюджетні відносини.

ОПЫТ ФОРМИРОВАНИЯ БЮДЖЕТОВ ТЕРРИТОРИАЛЬНЫХ ОБЩИН В СТРАНАХ С РАЗВИТОЙ ЭКОНОМИКОЙ

Зелик С.С.

Предметом исследования являются особенности формирования бюджетов территориальных общин в странах с развитой экономикой, его финансовые и организационные основы.

Целью исследования является обоснование опыта формирования бюджетов территориальных общин в странах с развитой экономикой, разработка основных положений, методов и инструментов реализации.

Методологией проведения исследования выступают труды ведущих отечественных и зарубежных ученых по вопросам местных бюджетов. В качестве методов исследования применены системный и структурный подходы, методы анализа и синтеза, сравнения и научного абстрагирования.

Результатами работы является выявление особенностей и систематизация основ формирования бюджетов территориальных общин в странах с развитой экономикой.

Область применения результатов. Бюджетная политика государства в отношении территориальных общин и инструменты ее реализации.

Выводы. Опыт зарубежных государств с развитой экономикой показывает, что характерной особенностью территориальных единиц является наличие достаточно развитой системы местного налогообложения с высокой юридической самостоятельностью по ведению местных налогов и сборов, определение порядка их начисления и сборов. Законодательные акты экономически развитых стран приспособлены к реалиям современной жизни и соответствуют требованиям экономического развития общества. В результате глубокого анализа опыта таких унитарных стран, как Польша и Литва в сфере наполнения местных бюджетов следует отметить разработки трансформационных моделей управления регионами.

Ключевые слова: бюджет, территориальная община, местные бюджеты, доходы, расходы, формирование бюджета, межбюджетные отношения.

FINANCIAL MECHANISM OF THE TERRITORIAL SOCIETY BUDGET FORMATION

Zelyk S.S.

The subject of research is budgeting peculiarities of local communities in developed economies, financial and organizational basis.

A research purpose is to study the experience of budgeting of local communities in developed economies, development of the main provisions, methods and tools of implementation.

Methodology of research are works of leading domestic and foreign scientists on local budgets. As the research methods used systemic and structural approaches, methods of analysis and synthesis, comparison and scientific abstraction.

Results of research is to identify the characteristics and systematization basic principles budgeting of local communities in developed economies.

Industry of application of results. Fiscal policy of the state to local communities and instruments for its implementation.

Conclusions. The experience of foreign countries with developed economies shows that the characteristic units is the availability of sufficiently developed system of local taxation with high respect of the legal autonomy of local taxes and fees, determining the order of their charges and fees. Legislation developed economies adapted to the realities of modern life and the requirements of economic development of society. As a result of deep analysis unitary experience of countries such as Poland and Lithuania in the field of local budgets should be noted the development of transformational management models regions.

Keywords: budget, territorial society, local budgets, financial mechanism, profits, charges, forming's of budget, inter budgetary relations.

Актуальність. Україна рухається до європейського простору і потребує більшої уваги до проблем територіального розвитку та методів і джерел його фінансування, шляхом економічних реформ та перетворень. Бюджети територіальних громад в бюджетній системі України є найбільш чисельними, тому проблема їх формування і наповнення залишається однією з найбільш гострих і актуальних. В цьому корисним буде досвід інших держав у частині регулювання тих чи інших відносин. Будь-яка демократична

держава намагається забезпечити належний рівень функціонування місцевого самоврядування. Важливим у цьому аспекті є питання стану фінансових та економічних засад місцевого самоврядування, яке зачіпає, передусім, інтереси населення відповідної країни.

Ступінь дослідження даної проблеми вченими. Значний внесок у розвиток теорії і практики формування місцевих бюджетів, а також питань з удосконалення системи формування місцевих бюджетів України, внесли такі вітчизняні та зарубіжні вчені: І. Адаменко, О. Василик, О. Кириленко, А. Малярчук, Л. Михайлишин, О. Музика-Стефанчук, Л. Панасюк, Р. Стефанчук, Ю. Туманская та інші.

Предметом дослідження є особливості формування бюджетів територіальних громад у країнах з розвинутою економікою, фінансові та організаційні основи.

Метою дослідження є обґрунтування досвіду формування бюджетів територіальних громад у країнах з розвинутою економікою, розробка основних положень, методів та інструментів реалізації.

Постановка проблеми. В сучасних умовах децентралізації влади, реформування місцевого самоврядування, безсумнівно виникла необхідність у всебічному вивченні та вдосконаленні механізму формування бюджетів територіальних громад. Важливим є створення ефективного фінансового механізму формування бюджету громади в системі міжбюджетних відносин з урахуванням особливостей соціально-економічного стану та умов розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному світі все більшого поширення набувають багаторівневі системи державного управління. Основою відносин між рівнями влади в будь-якій державі є питання про розподіл повноважень, відповідальності і гарантії їх діяльності. В даний час принципом формування компетенції кожного рівня влади є найбільша ефективність виконання на належному рівні певних функцій і завдань.

Оптимальне співвідношення між державним управлінням і місцевим самоврядуванням в різних країнах знаходиться по-різному, виходячи з історичних, національних і географічних особливостей. При цьому сама структура адміністративно-територіального поділу країн континентальної Європи передбачає, що місцеве самоврядування є невід'ємною частиною єдиного державного устрою країни.

Істотний розвиток місцевого самоврядування в Європі отримало тільки після закінчення Другої світової війни. В останні десятиліття на тлі процесу загальноєвропейської інтеграції практично у всіх європейських державах проявилася тенденція до ще більшого збільшення ролі місцевого самоврядування. Як федеративні, так і унітарні держави все активніше використовують місцеві органи влади в процесі державного управління. Така політика була обумовлена застосуванням нового принципу інституційної організації держави і суспільства – принципу субсидіарності.

Зарубіжний досвід свідчить, що зі зміною економічної ситуації, повинна змінюватися і роль держави в ринковому механізмі і господарювання, отже і напрямки цілеспрямованого використання державою ринкових важелів, в тому числі податкової і бюджетної систем як інструментів ринкового господарювання.

Зарубіжні країни, пройшовши еволюційний шлях розвитку своїх бюджетних і податкових систем, свого часу вже запровадили ефективні засоби та методи управління місцевими бюджетами та процесами справляння податків. У цьому контексті і негативний зарубіжний досвід може бути корисним для вироблення зваженої політики формування місцевих бюджетів в Україні. Проте повне, безоглядне запозичення навіть найкращих рис побудови місцевих бюджетів не гарантує позитивних змін в українському суспільстві. Тому зміна підходів до формування системи самоврядування має бути поміркованою та узгодженою з історичним досвідом, сучасним станом і цілями розвитку зазначеної системи [3 с. 25].

Відомо, що науково обґрунтована податково-бюджетна система, яка відображає сформовані в цій сфері, як загальні закономірності, так і особливості конкретної країни, позитивно впливає на розвиток економіки, розширює сферу ділової активності населення.

Розподіл податкових повноважень і відповідальності між центральними та територіальними державними структурами виражається в податковому федералізмі, від організації якого багато в чому залежить регулювання податкових доходів між центром і регіонами та формування дохідної частини бюджету будь-якого рівня, в тому числі і регіонального.

Податковий федералізм в США має складну систему. Незважаючи на те, що в цій країні податкова система не є, на думку більшості економістів, ідеальною, податки виконують не тільки фіскальну, а й регулюючу і стимулюючу функції. Існуючий податковий механізм забезпечує доходами, як федеральний бюджет, так і бюджети штатів, і місцеві бюджети. Він сприяє реалізації принципів платоспроможності на всій території країни, розвитку малого бізнесу, стимулювання інвестицій та наукоємного виробництва.

На відміну від інших федеративних держав, в США проблеми зрівнювання територіального розподілу бюджетних коштів вирішуються шляхом чіткого поділу бюджетно-податкових повноважень федерального уряду, влади штатів, місцевих органів. Американський податковий федералізм розрахований на залучення приватного капіталу, а податкові пільги розподіляються як непряма форма стимулювання підприємницької діяльності [1, с. 69].

Федеральний бюджет США в основному поповнюється за рахунок прямих податків, надходження від яких помітно перевищують надходження від непрямих податків (відповідно 90,5 і 9,5%). Основними джерелами федеральних доходів є прибутковий податок, на який припадає половина бюджетних надходжень, і відрахування від зарплати до фонду соціального страхування. Бюджети штатів в основному

поповнюються за рахунок акцизів і податку з продажів (36%), а також податку на соціальне страхування (27%). Що стосується структури бюджету місцевих органів управління, то в ній досить високою є частка податку на майно (53%) і податку з продажів (32%) [3, с. 24].

При цьому слід мати на увазі, що федеральний уряд розподіляє певну частину федерального доходу між штатами на підставі спеціальних програм. Податковий федералізм в Японії дещо відрізняється від територіального розподілу податкових повноважень США і країн Західної Європи. В Японії дві третини всіх податкових доходів складають державні податки (в основному прями). Всього встановлено 25 державних і 30 місцевих податків. В Японії існує досить розвинена система заохочення інвестицій (як національних, так і іноземних). Особлива увага звертається на заохочення інвестування віддалених районах. З цією метою поряд з субсидіями дуже ефективно використовуються податкові пільги [4, с. 344].

У ФРН податки поділяються на федеральні податки, податок на землю, спільні, територіальні та церковні податки. Федеральні податки не підлягають перерозподілу. Найбільше доходів до федерального бюджету приносить прибутковий податок з фізичних осіб. У доходах федерального бюджету на другому місці стоїть ПДВ, питома вага якого становить 28%. Одним з важливих джерел поповнення бюджету є також корпоративний податок з фактичного прибутку. Податковий федералізм побудований в ФРН з максимальним урахуванням інтересів регіонів і має на увазі урівноваження податкових повноважень між центром і регіонами та рівноправність всіх нижчестоящих бюджетів країни по відношенню до федерального бюджету [9, с. 134].

У Франції найбільше доходів до державного бюджету приносять ПДВ – 41,4% і прибутковий податок з фізичних осіб – 10,6%. У Франції стягуються 16 регіональних податків, величину ставки яких встановлюють регіональні органи влади.

По-різному вирішується питання про те, кому доручається збір регіональних податків – центральному податковому відомству або місцевим органам, хоча майже в усіх державах регіональні органи наділені правом визначення податкової бази, податкових ставок і встановлення регіональних податків. У багатьох країнах центральна влада здійснюють стягування державних і регіональних податків, а потім – субсидування територій, що викликано низькою питомаю вагою регіональних податків в структурі джерел фінансування регіональних органів влади (в Естонії – 0,1%, Болгарії – 1%, Греції – 2%, Угорщини – 4%, Голландії – 5%, Словенії – 5%, Латвії – 6%, Туреччини – 7% і т.д.); при цьому дуже високим є питома вага субсидій (в Естонії – 91%, Болгарії – 78%, Греції – 58%, Угорщині – 66%, Голландії – 60%, Словенії – 67%, Латвії – 68%, Туреччині – 56% і т.д.). Інші джерела надходження в дохідну частину регіональних бюджетів – збори, позики, доходи муніципальних підприємств, пені, штрафи, доходи від продажу муніципального майна або товарів і т.д. [8, с. 47].

На особливу увагу заслуговує практика розподілу одного і того ж податку в певній пропорції між центральним і регіональним бюджетами (так званий пайовий податок). Наприклад, в ФРН прибутковий податок розподіляється між центральними, земельними та місцевою владою в наступній пропорції: 42,5, 42,5 і 15%; надходження від корпоративного податку і ПДВ діляться практично між центром і землями порівну. В Австрії центр, регіони і місцева влада ділять прибутковий податок в наступній пропорції – 60, 22 і 18%, податок на нафтопродукти – 88,5, 8,5 і 3%, ПДВ – 69, 19 і 12% [7, с. 297].

Кожна країна в залежності від рівня розвитку вибирає свій шлях в розподілі податкових повноважень і відповідальності між центральними і регіональними державними структурами.

У найзагальнішому плані вибір моделі міжбюджетних відносин залежить від державного устрою (федерація, унітарна держава) і соціально-економічної ситуації, що складається в країні, характеризується, зокрема, територіальними відмінностями в рівні життя.

Модель міжбюджетних відносин, яка використовується в Німеччині, можна охарактеризувати як змішану. До складу цього федеративної держави входять 16 земель. Їх законодавчі і виконавчі органи утворюють другий рівень державної влади та, відповідно, другий рівень бюджетної системи. Третій рівень бюджетної системи представлений місцевими органами влади

Що входять до складу США 50 штатів мають широкі бюджетно-податковими повноваженнями. Зокрема, вони мають право вводити такі ж прями податки, які існують на рівні федерації, і визначати як ставки, так і базу оподаткування. Проте, штати не володіють повноваженнями щодо встановлення непрямих податків – податку з обороту або ПДВ. Вважається, що використання штатами таких податків перешкоджало б вільну торгівлю на території країни в цілому, а це заборонено Конституцією США. Частки федеральних, регіональних і місцевих податків в консолідованому бюджеті США становлять, відповідно, 66,3%; 20,6%; 13,1%; а з урахуванням фінансової допомоги – 49,7%; 28,3%; 22,0% [4, с. 345].

Зарубіжний досвід в сфері міжбюджетних відносин концентрується на аналізі досвіду міжбюджетного регулювання в країнах з визнаною кращою практикою.

Провідна роль у формуванні доходів бюджетних систем зарубіжних країн належить податкам. Вони використовуються державою як визначальний інструмент перерозподілу національного доходу і є основою дохідної бази в таких ланках фінансової системи, як державний бюджет і місцеві фінанси, спеціальні урядові фонди. Центральні органи держави користуються найважливішими із загальнонаціональних міркувань податками, а за місцевою владою (муніципалітетами) закріплені менш значні податки, які водночас визначальні для формування місцевих бюджетів [2, с. 263].

Розрізняють такі моделі розподілу податків між бюджетами різних рівнів:

1. Модель пайового розподілу основних податків між різними адміністративними рівнями влади, що відображено в законодавчих актах, і відповідне закріплення цих часток за рівнями системи бюджетів. Подібна модель частково характерна для Німеччини.

2. Модель застосування спільної бази оподаткування різними рівнями влади. При цьому кожен рівень влади встановлює власну ставку на основі однієї бази оподаткування, а загальна ставка оподаткування є сумою відповідних податкових ставок різних рівнів влади. Така модель характерна для Швеції [5].

За критерієм видів податкових доходів місцевих бюджетів країни Європи можна поділити на три групи:

- країни з високим рівнем надходжень від податку на майно (Великобританія, Люксембург, Португалія, Ірландія, Нідерланди);
- країни з високою питомою вагою прибуткового податку (країни Північної Європи);
- країни зі змішаними доходами, що є комбінацією податків на майно, прибуткових податків, податків із продажу (країни Південної Європи: Кіпр, Іспанія, Бельгія, Італія) [10, с. 50].

Ефективна регіональна система між бюджетних трансфертів або найкраща практика міжбюджетного регулювання характеризується наступними критеріями:

- високий рівень автономії місцевого самоврядування, характеризується стійкістю і передбачуваністю бюджетних доходів;
- справедливість, об'єктивність і прозорість системи міжбюджетних трансфертів;
- інформаційна відкритість, наявність великої бази даних;
- гармонійність і розвиненість процедур взаємодії між органами влади різних рівнів;
- здатність до динамічного вдосконалення механізму міжбюджетних трансфертів.

Таким критеріям відповідає, зокрема, практика міжбюджетного регулювання в Австралії, Франції, Німеччини, Данії, Швеції, Іспанії, Швейцарії, Великобританії та США, досвід яких узагальнено в сьогоднішні.

Так, у всіх цих країнах здійснюється і вертикальне (між різними рівнями влади) і горизонтальне (між органами влади одного рівня) бюджетне вирівнювання. Повсюдно проблема визначення обсягу міжбюджетної підтримки – політично складний і гостре питання, вирішуване на основі політичного компромісу між прагненням досягти певного рівня і якості бюджетних послуг на всій території країни (Регіону) і прийнятним в суспільстві мінімальним забезпеченням видаткових потреб.

У міжнародній практиці застосовуються як централізовані (Створювані на більш високому рівні влади), так і децентралізовані (Створювані на тому ж бюджетному рівні) системи розподілу міжбюджетних трансфертів. Можливе застосування і комбінованих систем, що поєднують елементи централізованої і децентралізованої систем[4, с. 95].

У всіх країнах головною роллю в міжбюджетних відносинах відіграє консультативний процес між органами влади різних рівнів по питань бюджетного вирівнювання і надання міжбюджетної підтримки. Він служить невід'ємною частиною загальної політичної системи, забезпечуючи гнучкість міжбюджетного регулювання і збалансованість інтересів всіх його учасників.

Аналіз зарубіжного досвіду формування доходів показує, що податковий федералізм різних країн неоднорідний і багато в чому залежить від обраного економічного курсу, існуюче податкове системи. На нього впливає класифікація податків за ієрархічним рівнем, ступеня платоспроможності, джерелами коштів, необхідних для сплати, принципам і методам збору, величиною ставки та напрями використання зібраних податків.

Висновки. Міжнародний досвід свідчить про те, що здатність органів місцевого управління надавати високоякісні соціальні послуги, поліпшувати умови життя своїх громадян, вдосконалювати інфраструктуру та залучати необхідні ресурси, які б відповідали їх потребам, базується на таких постулатах:

- раціональному розподілі видаткових зобов'язань між різними рівнями влади, сильній і надійній базі доходів зі значною часткою власних;
- «оптимальному» розмірі територіальної громади базового рівня, та раціональному вирішенні питання укрупнення чи об'єднання громад задля досягнення їхніх спільних цілей;
- стратегії розвитку, що базується на ініціативі знизу, передбачає, власне, виокремлення громадою потреб і пріоритетів та мобілізує громаду на пошук ресурсів, необхідних для послідовного досягнення цілей розвитку.

Досвід закордонних держав з розвинутою економікою показує, що характерною особливістю територіальних одиниць є наявність достатньо розвинутої системи місцевого оподаткування з високою юридичною самостійністю щодо ведення місцевих податків і зборів, визначення порядку їх нарахування та зборів. Законодавчі акти економічно розвинутих країн пристосовані до реалій сучасного життя та відповідають вимогам економічного розвитку суспільства. В результаті глибокого аналізу досвіду таких унітарних країн, як Польща і Литва в сфері наповнення місцевих бюджетів варто відмітити розробки трансформативних моделей управління регіонами.

Список використаних джерел

1. Адаменко І.П. *Запровадження європейських стандартів у галузі місцевих фінансів в Україні* / І.П. Адаменко // *Наукові праці НДФІ*. – 2007. – №3 (40). – С. 67–77.– *Бібліогр.*: 10 назв.
2. *Василик О. Д. Бюджетна система України : підручник* / О. Д. Василик, К. В. Павлюк. – К. : Центр навч. л-ри, 2012. – 544 с. – *Бібліогр.*: с. 543 (14 назви).

3. Малярчук А. Зарубіжний досвід формування місцевих бюджетів / А. Малярчук // Вісник ТАНГ. – 2012. – № 1. – С. 23–27. – Бібліогр.: 18 назв.
4. Михайлишин Л. Фінансове забезпечення місцевого управління: зарубіжний досвід для України / Л. Михайлишин // Збірник наукових праць: Ефективність державного управління. – 2010. – №23. – С.343–351.– Бібліогр.: 14 назв.
5. Місцеві фінанси / За ред. О. П. Кириленко. – К. : Знання, 2013. – 677 с.– Бібліогр.: с. 606-610 (64 назви).
6. Музика-Стефанчук О. Декілька нарисів про місцеві бюджети в зарубіжних країнах / О. Музика-Стефанчук// Науковий вісник Академії муніципального управління : зб. наук. праць. – К., 2010. – № 1.– Бібліогр.: 13 назв.
7. Музика-Стефанчук О. Місцеві бюджети в зарубіжних країнах / О. Музика-Стефанчук // Юридичний вісник України. – 2012. – № 42. – С. 694. – Бібліогр.: 10 назв.
8. Панасюк Л.В. Удосконалення механізму формування фінансових ресурсів місцевих органів влади з урахуванням світового досвіду / Л.В. Панасюк // Економіка та держава. – 2009. – №1. – С.46–50.– Бібліогр.: 15 назв.
9. Стефанчук Р.О. Зарубіжний досвід формування та функціонування місцевих бюджетів / Р.О. Стефанчук, О.А. Музика-Стефанчук // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності.– 2010. – №1. – С. 132–138.– Бібліогр.: 9 назв.
10. Туманская Ю. В. Анализ зарубежной практики формирования доходов местных бюджетов / Ю.В. Туманская // Дайджест – финансы. – 2013. – № 3. – С. 48–51.– Библиогр.: 4 назви.

References

1. Adamenko I.P. Zaprovdzhennya yevropejs'ky'x standartiv u galuzi miscevy'x finansiv v Ukrayini // Naukovi praci NDFI. – 2007. – №3 (40). – S. 67–77.
2. Vasy'ly'k O.D., Pavlyuk K.V. Byudzhetna sy'stema Ukrayiny` : pidruchny'k. – K. : Centrnavch. I-ry`, 2012. – 544 s.
3. Malyarchuk A. Zarubizhny`j dosvid formuvannya miscevy`xbyu dzhetiv // Visny`k TANG. – 2012. – № 1. – S. 23–27.
4. My`xajly`shy`n L. Finansove zabezpechennya miscevogo upravlinnya : zarubizhny`j dosvid dlya Ukrayiny` // Zbirny`k naukovy`x prac` : Efekty`vnist` derzhavnogo upravlinnya. – 2010. – № 23. – S.343–351.
5. Miscevi finansy` / Zared. O.P. Ky`ry`lenko. – K. : Znannya, 2013. – 677 s.
6. Muzy`ka-Stefanchuk O. Dekil`ka nary`siv pro miscevibyudzhety` v zarubizhny`x krayinax // Naukovy`j visny`k Akademiyi municy`pal`nogo upravlinnya : zb. nauk. prac`. – K., 2010. – № 1.
7. Muzy`ka-Stefanchuk O. Miscevi byudzhety` v zarubizhny`x krayinax // Yury`dy`chny`j visny`k Ukrayiny`. – 2012. – № 42. – S. 694.
8. Panasyuk L. V. Udoskonalennya mexanizmu formuvannya finansovy`x resursiv miscevy`x organiv vlady` z uraxuvannyam svitovogo dosvidu // Ekonomika ta derzhava. – 2009. – № 1. – S. 46–50.
9. Stefanchuk R.O., Muzy`ka-Stefanchuk O.A. Zarubizhny`j dosvid formuvannya ta funkcionuvannya miscevy`x byudzhetyv // Problemy` pravoznavstva ta pravooxononnoyi diyal`nosti. – 2010. – № 1. – S. 132–138.
10. Tumanskaya Yu.V. Analy`z zarubezhnoj prakty`ky` formy`rovany`ya doxodov mestnyx byudzhetyv // Dajdzhest – fy`nansy. – 2013. – № 3. – S. 48–51.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Зелик Сергій Сергійович, аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди»
вул. Миру, 41, с. Дівички, Переяслав-Хмельницький район, Київська область, 08434, Україна
e-mail: fazer400@ukr.net

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Зелик Сергей Сергеевич, аспірант кафедри фінансов, банківського дела и страхування ГВУЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»
ул. Мира, 41, с. Девички, Переяслав-Хмельницький район, Київська обл., 08434, Україна
e-mail: fazer400@ukr.net

DATA ABOUT THE AUTHOR

Zelyk Sergey Serheevych, postgraduate student of board of finance, banking and insurance SHEE «Pereyaslav-Khmelnitskiy Grigoriy Skovoroda State Pedagogical University»
41, Myru Street, village Devicky, Pereyaslav-Khmelnitskiy area, Kyiv region, 08434, Ukraine
e-mail: fazer400@ukr.net